

Περιεχόμενα

Εισαγωγή		2
1	Εθελοντισμός	6
2	Αλληλεγγύη	14
3	Παραδείγματα από τον τόπο μας	19
3.1	Ευάγγελος Ζάππας	19
3.2	ΑβέρωφΓεώργιος	24
3.3	Ζωσιμάδες	31
3.4	Φλόγα - Σύλλογος γονιών παιδιών με νεοπλασματική ασθένεια	33
3.5	ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ	39
3.6	ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ	43
3.7	Εκκλησία	45
3.8	Γλυπτά του Παρθενώνα	47
3.9	Πλαστικά καπάκια	49
3.10	Δωρεά μαλλιών	52
3.11	ΑΡΧΕΛΩΝ – Σύλλογος προστασίας Θαλάσσιας Χελώνας	53
4	Δράσεις	56
4.1	Συγκέντρωση καπακιών	56
4.2	Συγκέντρωση τροφίμων – Χριστούγεννα	57
4.3	Συγκέντρωση τροφίμων – Πάσχα	58
4.4	Επίσκεψη στο σύλλογο – Φλόγα	59
4.5	Διδακτική επίσκεψη στα Ιωάννινα	60
4.6	Επίσκεψη στο σπίτι της Ρένας	63
4.7	Δημιουργία ερωτηματολογίου	64
5	Επίλογος	66
6	Παράρτημα	67
6.1	Εντυπώσεις μαθητών	67

Εισαγωγή

Σύμφωνα με τα Ηνωμένα Έθνη 1999, ο εθελοντισμός θεωρείται χρήσιμος όσο ποτέ άλλοτε για την επίλυση κοινωνικών, οικονομικών, πολιτισμικών, ανθρωπιστικών και ειρηνευτικών ζητημάτων και είναι η ατομική συνεισφορά που δεν σχετίζεται με κέρδος, αμοιβή ή καριέρα, αλλά στοχεύει στην ευημερία των συνανθρώπων ή του συνόλου της κοινωνίας.

Ο εθελοντισμός είναι ένα θέμα που μας αγγίζει όλους, ανεξαρτήτως κοινωνικο-οικονομικής τάξης και επαγγελματικής ιδιότητας. Συνιστά μια εξαιρετικά επιμορφωτική λειτουργία που ενδυναμώνει την κοινωνική αλληλεγγύη, ενισχύει την ενεργό συμμετοχή και τη συνύπαρξη, προσδίδοντας νέο περιεχόμενο στη ζωή μας. Συνδυάζει «τον έρωτα του ερασιτέχνη, τη συνέπεια του επαγγελματία, την πειθαρχία του στρατιώτη

και την ανιδιοτέλεια του ανώτερου ανθρώπου».

Στην αρχή της σχολικής χρονιάς αναλάβαμε να υλοποιήσουμε μια βιωματική δράση (project) σχετικά με τον εθελοντισμό και την αλληλεγγύη. Η προσπάθεια μας επικεντρώθηκε στην ανάδειξη εθελοντικών δραστηριοτήτων της ευρύτερης περιοχής μας. Το θέμα χωρίστηκε σε τέσσερις ενότητες όπου κάθε ομάδα που απαρτιζόταν από τέσσερα μέλη ανέλαβε μία ενότητα.

- Η πρώτη ομάδα ασχολήθηκε με τον μεγάλο Ηπειρώτη ευεργέτη Γεώργιο Αβέρωφ και το θέμα της εθελοντικής αιμοδοσίας και αποτελείται από τους:
 - ❖ Λουκάς Βασίλειος,
 - ❖ ΛούκαςΦίλιππας – Μιχαήλ,
 - ❖ Μονάχου Τατιάνα,
 - ❖ Μπακιρτζίδης Ιωάννης,

- Η δεύτερη ομάδα συνέλεξε πληροφορίες για τους Κωνσταντίνο και Ευάγγελο Ζάππα, τον Σύλλογο Φλόγα και αποτελείται από τους:
 - ❖ Μπούρμπος Δημήτριος,
 - ❖ Μπουτάσης Γεώργιος,
 - ❖ Μυριούνης Ηλίας,
 - ❖ Νάσιου Ζωή,

- Η τρίτη ομάδα κλήθηκε να μελετήσει το έργο των αδελφών Ζωσιμάδων και τον σύλλογο «Το χαμόγελο του παιδιού» και αποτελείται από τους:

- ❖ Πανταζή Ευαγγελία,
- ❖ Παπαδόπουλος Λάζαρος,
- ❖ Παππάς Νικόλαος – Κωνσταντίνος,
- ❖ ΣουλειϊμάνιΝτανιέλ,
- Η τέταρτη ομάδα ανέλαβε να αναδείξει το εθελοντικό έργο της εκκλησίας, την εθελοντική αιμοδοσία και την δράση συλλογής καπακιών, και αποτελείται από τους:
 - ❖ Τζάκου Παναγιώτα,
 - ❖ Τζάνης Ευάγγελος,
 - ❖ ΤζίγκουΔονατέλλα,
 - ❖ ΤζώρτζηΑσημούλα,

Τα μέλη της κάθε ομάδας προκειμένου να συνεργασθούν αρμονικά μοίρασαν μεταξύ τους αρμοδιότητες. Στα πλαίσια του μαθήματος και με δραστηριότητες που υλοποιήθηκαν γνωρίστηκαν καλύτερα τα μέλη των ομάδων με αποτέλεσμα να υπάρχει αρμονικότερη συνεργασία.

Οι πληροφορίες που παρουσιάζονται στην εργασία προέρχονται κυρίως από αναζητήσεις στο διαδίκτυο, από συζητήσεις στην τάξη, από εκδηλώσεις που οργανώθηκαν για τον σκοπό αυτό στο σχολείο αλλά και από εκπαιδευτικές επισκέψεις που πραγματοποιήθηκαν. Επιπλέον πιστεύοντας ότι ο εθελοντισμός είναι ένα θέμα, το οποίο θα πρέπει να μας απασχολεί όλους μας στη σύγχρονη εποχή, δημιουργήσαμε ένα ηλεκτρονικό ερωτηματολόγιο στο οποίο καλέσαμε συμμαθητές μας να το συμπληρώσουν. Το ερωτηματολόγιο συμπληρώθηκε και συμπεριλάβαμε τα αποτελέσματα στην έρευνα μας.

Στα πλαίσια της εργασίας μας και για την καλύτερη συνεργασία μας

χρησιμοποιήσαμε έγγραφα κοινής χρήσης στο διαδίκτυο (Googledocs), ιστοσελίδα που δημιουργήθηκε για τις ανάγκες της δράσης μας <http://gymnsele.weebly.com/a3-project-2014-2015.html> και φιλοξενήθηκε στον ιστότοπο του σχολείου μας. Ακόμα, εκμεταλλευτήκαμε τις δυνατότητες που παρέχει το σχολικό δίκτυο μέσω της υπηρεσίας του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.

Η εργασία που δημιουργήσαμε υπάρχει σε έντυπη μορφή και σε εμπλουτισμένη ηλεκτρονική έκδοση αναρτημένη στον ιστότοπο του σχολείου μας (gymnsele.weebly.com).

Ύστερα απ' όλα αυτά λοιπόν δημιουργήσαμε το πόνημα που ακολουθεί. Με την καθοδήγηση του καθηγητή μας κ. Μητσινάκη Αθανάσιου, πιστεύουμε πως εκπληρώσαμε τους στόχους μας για αυτό το μάθημα. Είμαστε όλοι βαθιά ικανοποιημένοι για αυτό το αποτέλεσμα και χαρούμενοι για την συμμετοχή μας.

Μαθητές τμήματος Α3
Νέα Σελεύκεια
2014 – 2015

1 Εθελοντισμός

Η έννοια του εθελοντισμού συνδέεται με την αλληλεγγύη και την ανιδιοτελή προσφορά. Ο εθελοντισμός εκφράζεται με πολλούς τρόπους, ο καθένας από αυτούς με τη δική του φυσιογνωμία και μέθοδο δράσης. Κοινό χαρακτηριστικό όμως όλων είναι η συνδρομή τους στην προάσπιση των θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Στη σύγχρονη εποχή ο εθελοντισμός έχει καθιερωθεί ως ο θεσμός εκείνος, που συμβάλει στην αντιμετώπιση των κοινωνικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών προβλημάτων και καλείται να αναπληρώσει τα κενά που δημιουργεί η αδυναμία του κράτους και οι μηχανισμοί της αγοράς.

Στο πλαίσιο αυτό στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια έχουν κάνει την εμφάνισή τους πολλές Μη κυβερνητικές Οργανώσεις με πληθώρα

εθελοντικών δράσεων και κύρια πεδία εφαρμογής το περιβάλλον, τον πολιτισμό, τις κοινωνικές υπηρεσίες. Σε κάθε πεδίο εφαρμογής οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, είτε έχουν μορφή ιδρύματος. αστικής / μη κερδοσκοπικής εταιρείας, σωματεία ή συλλόγους στηρίζουν τη δράση τους στην εθελοντική προσφορά των μελών τους.

Ο εθελοντισμός δεν είναι απλά ένας όρος, είναι στάση ζωής και δραστηριοποιητικά στο κοινωνικό στερέωμα καθώς αφορά όλους ανεξάρτητα από κοινωνικές και οικονομικές διακρίσεις, προάγει την ενεργή συμμετοχή των πολιτών στην προάσπιση των θεμελιωδών τους δικαιωμάτων και ενδυναμώνει την κοινωνική αλληλεγγύη και συνοχή.

Για την καλύτερη κατανόηση του φαινομένου του εθελοντισμού θα πρέπει να εξετάσουμε τις βασικές ιδέες και αρχές που τον διέπουν και που ταυτόχρονα απορρέουν από αυτόν.

- Η αρχή του αλτρουισμού και της ευεργεσίας βασίζεται στην ηθική επιταγή της συμπόνιας και της φροντίδας προς τους άλλους ανθρώπους.
- Η ιδέα της αλληλεγγύης εκφράζει την αίσθηση της ταύτισης με μια ομάδα ή της κοινωνίας των πολιτών και την ευθύνη να συμβάλλουν στην ευημερία της ομάδα και τα άλλα μέλη της.
- Η αμοιβαιότητα είναι η κατανόηση ότι η βοήθεια προς τους άλλους μπορεί να οδηγήσει στη δημιουργία μίας αλυσιδωτής προσφοράς βοήθειας , και
- Οι αξίες της ισότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης με βάση την

πεποίθηση ότι η ανισότητα και η αδικία είναι ηθικά και κοινωνικά απορριπτέες, οπότε και θα πρέπει να αντιμετωπιστούν ή να εξαλειφθούν.

- Συνιστά μια εξαιρετικά επιμορφωτική λειτουργία που ενδυναμώνει την κοινωνική αλληλεγγύη, ενισχύει την ενεργό συμμετοχή και τη συνύπαρξη, προσδίδοντας νέο περιεχόμενο στη ζωή

Το μοντέλο του εθελοντισμού

- Ο εθελοντισμός μπορεί να θεωρηθεί ως συνδυασμός ακτιβισμού και άμισθης εργασίας.
- Ο εθελοντισμός μπορεί να θεωρηθεί ως ακτιβισμός και αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου
- Ο εθελοντισμός μπορεί να θεωρηθεί ως αξιοποίηση του ελεύθερου

χρόνου και της ανιδιοτελής προσφοράς

- Τέλος, ο εθελοντισμός είναι ο συνδυασμός και των τριών διακριτών στοιχείων.

Σύμφωνα με τον ελληνικό μύθο, ο πρώτος ανιδιοτελής εθελοντής ήταν ο Προμηθέας, ο τιτάνας που έκλεψε τη φωτιά από τους θεούς και την έδωσε στους ανθρώπους και μαζί, τους χάρισε τη γνώση και τις τέχνες. Ο Δίας, σαν πατέρας και αρχηγός των θεών, τον τιμώρησε, στέλνοντας τον Ήφαιστο να τον σταυρώσει στον Καύκασο, κρατώντας τον εκεί καρφωμένο σε ένα βράχο. Αιώνες μετά, σύμφωνα πάλι με έναν άλλο μύθο της ελληνικής μυθολογίας, ένας άλλος μεγάλος εθελοντής, ο ημίθεος Ηρακλής θα τοναπελευθερώσει και μαζί του θα απελευθερώσει πολύτιμες αξίες της γνώσης για τον άνθρωπο. Ο μύθος συμβολίζει, ότι η θεμελιακή πηγή της γνώσης οφείλεται στον εθελοντισμό και στην ανιδιοτέλεια. Διαβάζοντας το μύθο και την προσέγγισή του, έκανα έναν συνειρμό. Τα προγράμματα Καινοτόμων Δράσεων βασίζονται στον εθελοντισμό και υλοποιούνται από εκπαιδευτικούς με κοινωνική ευαισθησία και οραματισμό. Η γνώση που απελευθερώνεται μέσα από ένα οποιοδήποτε πρόγραμμα σχολικών δραστηριοτήτων, είναι πολύτιμη γιατί έχει να κάνει με το ευ ζην, δεν αποτιμάται σε χρήμα, είναι δώρο από τον εκπαιδευτικό στομαθητή και από το μαθητή στην κοινωνία.

Η συμμετοχή σε εθελοντικά προγράμματα και δράσεις, λειτουργεί ως εργαλείο διαπαιδαγώγησης και εξοικείωσης των παιδιών με την κουλτούρα του ενεργού πολίτη που ενδιαφέρεται για ό,τι συμβαίνει γύρω

του, επιδιώκοντας συνειδητά την ενασχόλησή του με τα κοινά.

Ο εθελοντισμός είναι Ποικιλόμορφος και διαχρονικός. Δεν είναι μόνο μια πράξη φιλανθρωπίας και αλληλεγγύης σε εκδηλώσεις έκτακτης ανάγκης, αλλά παράγει και διαδίδει διαρκή αγαθά στον πολιτισμό, στο περιβάλλον και στην κοινωνική μέριμνα.

Ένα πρόγραμμα εθελοντισμού με τα παιδιά, σε περίοδο οικονομικής κρίσης, θα μπορούσε να προωθήσει τις αρχές του αντικαταναλωτισμού, της κοινωνικής συνοχής, της αυτοοργάνωσης, της κοινωνικής αλληλεγγύης, της επαναχρησιμοποίησης, της προστασίας του περιβάλλοντος και της πολιτιστικής κληρονομιάς.

- Συνεισφορά - Αλληλεγγύη - Αλτρουισμός

Ο πιο προφανής λόγος που οι άνθρωποι γίνονται εθελοντές είναι το πάθος τους για κάτι που αγαπούν.

Οι άνθρωποι, που έχουν προσωπική σύνδεση με μία περιοχή, δρουν

εθελοντικά στην κοινότητά τους θέλοντας να δημιουργήσουν ένα καλύτερο μέρος τόσο για τους ίδιους όσο και για τους συνδαιτυμόνες τους.

- Μοναδικές εμπειρίες

Ως εθελοντής θα πάρετε μια πραγματική γεύση από την τοπική κουλτούρα, επιτρέποντάς σας να γίνεται ένας πραγματικός ταξιδιώτης, αντί ένας απλός τουρίστας.

- Προσωπικά Οφέλη

Στο πλαίσιο της κοινωνικής προσφοράς οι εθελοντές μπορούν να εντοπίσουν τη μορφή των εθελοντικών δράσεων που πλησιάζει τον χαρακτήρα και την ιδιοσυγκρασία τους. Μέσα από τις μοναδικές εμπειρίες που προσφέρει ο εθελοντισμός οι εθελοντές ενισχύουν τις καλές πλευρές του χαρακτήρα τους και διαμορφώνουν ένα καλύτερο πρόσωπο. Οι εθελοντές που επιστρέφουν γίνονται πιο ανεξάρτητοι, πιο θαρραλέοι, ανοιχτόμυαλοι και τολμηροί.

- Εκμάθηση νέων πραγμάτων

Ο εθελοντισμός, και κυρίως στο εξωτερικό, ανοίγει ένα παράθυρο στον κόσμο. Μόνο όταν κάποιος δει κατάματα την ακραία φτώχεια, τις σκιές που αφήνει πίσω του ένας πόλεμος, την ανάγκη για επιβίωση, την εξαφάνιση των ειδών, μπορεί εντέλει να κατανοήσει τι σημαίνουν όλα αυτά για τον ίδιο και πόσο δύναται να επηρεάσουν τον υπόλοιπο κόσμο.

- Φιλίες

Οι άνθρωποι βρίσκουν συχνά ισόβιες φιλίες μέσω της εθελοντικής εργασίας. Πολλοί είναι αυτοί που επιλέγουν τον εθελοντισμό κυρίως για να αναπτύξουν φιλίες αντιμετωπίζοντας έτσι τη μοναξιά των καιρών μας.

- Εκμάθηση μιας ξένης γλώσσας

Αν μη τι άλλο, ο εθελοντισμός στο εξωτερικό συμβάλλει στο να αναπτύξετε παρά πολύ τις γλωσσικές δεξιότητές σας. Ο καλύτερος τρόπος, σχεδόν ο μόνος τρόπος, για να μάθει κανείς μία γλώσσα είναι ουσιαστικά να τη χρησιμοποιεί σε πραγματικές συνθήκες. Όταν δαπανήσετε ένα σημαντικό χρονικό διάστημα στο εξωτερικό, όπου θα σας μιλούν μια ξένη γλώσσα είκοσι τέσσερις ώρες την ημέρα, επτά ημέρες την εβδομάδα, σίγουρα θα εκπλαγείτε με το πόσο γρήγορα θα εξοικειωθείτε με την ομιλία.

Η γνώση μιας ξένης γλώσσας είναι ένα τεράστιο μπόνους στην σημερινή αγορά εργασίας. Η Διεθνής επικοινωνία αποκτά όλο και μεγαλύτερη σημασία, λόγω της ταχέως αναπτυσσόμενης παγκόσμιας οικονομίας. Οι εργοδότες δίνουν μεγάλη αξία στην ικανότητα επικοινωνίας, οπότε ένα

άτομο που μιλάει τρεις γλώσσες είναι πολύ πιο επιθυμητό από ένα άτομο που μπορεί να μιλά μόνο μία.

- Εύρεση Εργασίας

Η εθελοντική εργασία μπορεί συχνά να οδηγήσει σε μια αμειβόμενη εργασία. Οι εθελοντές συχνά έχουν τη δυνατότητα να γίνουν συντονιστές εθελοντών και να προσληφθούν από τις αντίστοιχες οργανώσεις. Ταυτόχρονα οι εθελοντές μπορούν να δοκιμάσουν ένα τομέα εργασίας για να καταλάβουν αν πραγματικά τους ενδιαφέρει, και αν ναι να αφομοιώσουν στο έπακρο τον τρόπο λειτουργίας και τα «μυστικά» της συγκεκριμένης εργασίας, αποκτώντας ένα σημαντικό προβάδισμα για τη μελλοντική τους πιθανή επιλογή σε αυτόν τον τομέα εργασίας.

- Διασκέδαση

Θεωρητικά κανείς θα δεχόταν να γίνει εθελοντής, παρ'όλα τα οφέλη, εάν ο εθελοντισμός περιοριζόταν μόνο σε στυγνή προσφορά εργασίας χωρίς καμία διασκέδαση. Εθελοντική εργασία μπορεί να είναι σκληρή, επίπονη, και απογοητευτική, αλλά είναι επίσης συνήθως πολύ διασκεδαστική

2 Αλληλεγγύη

Σε έναν κόσμο κοινών προκλήσεων, κανένα έθνος δεν μπορεί να πετύχει από μόνο του. Αλλά δουλεύοντας μαζί με κοινό σκοπό, μπορούμε να οικοδομήσουμε ένα ασφαλέστερο, πιο ευήμερο μέλλον για όλους. Η αλληλεγγύη πρέπει να είναι το θεμέλιο για λύσεις σε παγκόσμιο επίπεδο.

Αλληλεγγύη είναι η ενσωμάτωση, ο βαθμός και το είδος της ενσωμάτωσης, που προβάλλεται από μια κοινωνία ή ομάδα με τους ανθρώπους και τους γείτονές τους. Αφορά τις σχέσεις σε μια κοινωνία, με τις οποίες οι άνθρωποι συνδέονται μεταξύ τους.

Ο όρος χρησιμοποιείται γενικά στην κοινωνιολογία και τις άλλες κοινωνικές επιστήμες.

Αυτό που αποτελεί τη βάση της αλληλεγγύης ποικίλλει ανάμεσα στις κοινωνίες. Στις απλές κοινωνίες μπορεί να βασίζεται κυρίως γύρω από τις συγγένειες και τις κοινές αξίες. Σε πιο πολύπλοκες κοινωνίες υπάρχουν διάφορες θεωρίες, ως προς το τί συμβάλλει σε μια αίσθηση της κοινωνικής αλληλεγγύης.

Ο όρος *Asabiyyah* αναφέρεται στην κοινωνική αλληλεγγύη, με έμφαση στην ενότητα, την ομαδική συνείδηση και την κοινωνική συνοχή, αρχικά σε ένα πλαίσιο «φυλετισμού», αλλά μερικές φορές χρησιμοποιείται για το σύγχρονο εθνικισμό, επίσης. Ο όρος του *IbnKhalidun* είναι γενικά αντίστοιχος με την αλληλεγγύη.

Ο *IbnKhalidun* υποστηρίζει, ουσιαστικά, ότι κάθε δυναστεία έχει μέσα της τους σπόρους της δικής της πτώσης. Εξηγεί ότι οι κυρίαρχοι οίκοι τείνουν να αναδύονται στις περιφέρειες των μεγάλων αυτοκρατοριών και χρησιμοποιούν την ενότητα που παρουσιάζεται σε αυτές τις περιοχές προς όφελός τους, προκειμένου να επιφέρουν μια αλλαγή στην ηγεσία. Καθώς οι νέοι κυβερνήτες εγκαθίστανται στο κέντρο της αυτοκρατορίας τους, γίνονται ολοένα και πιο χαλαροί και ασχολούνται περισσότερο με τη διατήρηση του τρόπου ζωής τους. Έτσι, μια νέα δυναστεία μπορεί να αναδυθεί στην περιφέρεια του ελέγχου τους και να πραγματοποιήσει μια αλλαγή στην ηγεσία, ξεκινώντας τον κύκλο εκ νέου.

Μπορεί να συγκριθεί με την μηχανική αλληλεγγύη του *EmileDurkheim*, σε αντίθεση με την οργανική αλληλεγγύη που εισηγείται ότι μπορεί να βρεθεί στις σύγχρονες κοινωνίες.

Σύμφωνα με τον Emile Durkheim, οι τύποι της κοινωνικής αλληλεγγύης σχετίζονται με τους τύπους της κοινωνίας. Ο Durkheim εισήγαγε τους όρους «μηχανική» και «οργανική αλληλεγγύη» στο πλαίσιο της θεωρίας του για την ανάπτυξη των κοινωνιών στο έργο του Ο Καταμερισμός της Εργασίας στην Κοινωνία (1893). Σε μια κοινωνία που παρουσιάζει μηχανική αλληλεγγύη, η συνοχή και η ολοκλήρωση της, προέρχεται από την ομοιογένεια των ατόμων-οι άνθρωποι αισθάνονται συνδεδεμένοι μέσα από παρόμοιες εργασίες, εκπαίδευση και θρησκευτική κατάρτιση, και τον τρόπο ζωής. Η μηχανική αλληλεγγύη λειτουργεί κανονικά σε "παραδοσιακές" και μικρής κλίμακας κοινωνίες. Σε απλούστερες κοινωνίες (π.χ. φυλών), η αλληλεγγύη συνήθως βασίζεται σε δεσμούς συγγένειας των οικογενειακών δικτύων. Η οργανική αλληλεγγύη προέρχεται από την αλληλεξάρτηση που προκύπτει από την εξειδίκευση της εργασίας και της συμπληρωματικότητας μεταξύ των ανθρώπων-μια ανάπτυξη που παρατηρείται σε "σύγχρονες" και "βιομηχανικές" κοινωνίες. Ορισμός: είναι κοινωνική συνοχή με βάση την εξάρτηση που έχουν τα άτομα μεταξύ τους σε πιο προηγμένες κοινωνίες. Παρά το γεγονός ότι τα άτομα εκτελούν διαφορετικά καθήκοντα και συχνά έχουν διαφορετικές αξίες και ενδιαφέροντα, η τάξη και η αλληλεγγύη της κοινωνίας εξαρτάται από την εξάρτησή τους το ένα από το άλλο, για την εκτέλεση των συγκεκριμένων καθηκόντων τους. Οργανικά εδώ αναφέρεται στην αλληλεξάρτηση των συστατικών μερών. Έτσι, η κοινωνική αλληλεγγύη διατηρείται σε πιο πολύπλοκες κοινωνίες, μέσα από την αλληλεξάρτηση των συστατικών μερών του (π.χ. οι αγρότες

παράγουν την τροφή που θα θρέψει τους εργάτες του εργοστασίου, που παράγουν τα τρακτέρ, που επιτρέπουν στον γεωργό να παράγει την τροφή).

- «Έτσι, η αλληλεγγύη μιας ομάδας είναι συνάρτηση δύο ανεξάρτητων παραγόντων: Πρώτον, η εντατικοποίηση των συντεχνιακών υποχρεώσεών της, και δεύτερον, ο βαθμός στον οποίο τα μεμονωμένα μέλη πράγματι συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις αυτές Μαζί, αυτοί οι δύο παράγοντες παρέχουν τα καθοριστικά στοιχεία της αλληλεγγύης. Όσο μεγαλύτερη είναι η μέση αναλογία των ιδιωτικών πόρων κάθε μέλους που συμβάλλουν στα συλλογικά άκρα, τόσο μεγαλύτερη είναι η αλληλεγγύη της ομάδας». - MichaelHechter

- Η διεθνής αλληλεγγύη είναι «όχι μια πράξη φιλανθρωπίας, αλλά μια πράξη ενότητας μεταξύ συμμάχων, που αγωνίζονται σε διαφορετικά εδάφη για τους ίδιους στόχους». - SamoraMachel

- «Σε αντίθεση με την αλληλεγγύη, η οποία είναι οριζόντια και λαμβάνει χώρα μεταξύ ίσων, η φιλανθρωπία είναι πάνω-κάτω, ταπεινωτική για όσους τη λαμβάνουν και δέν προκαλεί ποτέ τις έμμεσες σχέσεις εξουσίας». - EduardoGaleano.

- «Η πιο σημαντική λέξη στη γλώσσα της εργατικής τάξης είναι η αλληλεγγύη». - HarryBridges

- «Η αλληλεγγύη δεν είναι ζήτημα αλτρουισμού. Η αλληλεγγύη προέρχεται από την αδυναμία να ανεχτούμε την προσβολή προς τη δική μας ακεραιότητα της παθητικής ή ενεργητικής συνεργασίας στην

καταπίεση των άλλων, και από την βαθιά αναγνώριση των πιο επεκτατικών συμφερόντων μας. Από την αναγνώριση ότι, είτε μας αρέσει είτε όχι, η απελευθέρωση μας είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με εκείνη κάθε άλλου όντος στον πλανήτη, και ότι πολιτικά, πνευματικά, στην καρδιά της καρδιάς μας γνωρίζουμε πως οτιδήποτε άλλο είναι δυσβάσταχτο». - AuroraLevinsMorales

- «Η αλληλεγγύη δεν θεωρεί ότι οι αγώνες μας είναι οι ίδιοι αγώνες, ή ότι ο πόνος μας είναι ο ίδιος πόνος, ή ότι η ελπίδα μας είναι για το ίδιο μέλλον. Η αλληλεγγύη περιλαμβάνει δέσμευση και εργασία, καθώς και την αναγνώριση ότι ακόμη και αν δεν έχουμε τα ίδια συναισθήματα, ή τις ίδιες τις ζωές, ή τα ίδια σώματα, ζούμε σε κοινό έδαφος». - SaraAhmed

3 Παραδείγματα από τον τόπο μας

3.1 Ευάγγελος Ζάππας

Ο Ευάγγελος Ζάππας γεννήθηκε στο χωριό Λάμποβο στην Βόρεια Ήπειρο (σημερινή Αλβανία) το 1800. Ήταν ο νεότερος γιος του Βασίλη Ζάππα, έμπορος από τους σημαντικούς της περιοχής και της Σωτηρίας, το γένος Μέξη. Το χωριό ανήκε στην επαρχία Τεπελενίου, πατρίδα του Αλή Πασά. Ο Ευάγγελος, σε ηλικία 13 ετών, στρατολογήθηκε απ τον Αλή Πασά και στάλθηκε φρουρός σε ένα φρούριο κοντά στα Γιάννενα. Με τη συμμαχία των Σουλιωτών με τον Αλή, ο Ζάππας βρέθηκε στο στρατόπεδο του Αγώνα και μεταπήδησε στην εξουσία του Μάρκου Μπότσαρη. Έγινε, μάλιστα, υπασπιστής και τον ακολούθησε. Μετά το θάνατο του Μάρκου Μπότσαρη, ο Ευαγγέλης Ζάππας πολέμησε με τον

Κωνσταντίνο Μπότσαρη, αδελφό του ήρωα, και στη συνέχεια με τον στρατηγό Νικόλαο Ζέρβα, τον Λάμπρο Βέικο, τον Γκούρα, με συναγωνιστή τον Μακρυγιάννη, τον Νοταρά και τον Πανουργιά. Το 1824, έγινε ταξίαρχος και διοίκησε τα Βλαχοχώρια των Σαλώνων. Σύμφωνα με άλλες πηγές, πολέμησε με τον Καραϊσκάκη, τον Κολοκοτρώνη και τον Οδυσσέα Ανδρούτσο. Στο τέλος της επανάστασης αρνείται την χρηματική αποζημίωση για τους ήρωες της Επανάστασης και μεταναστεύει στο Βουκουρέστι το 1831. Η περιοχή αυτή των Παραδουνάβιων Ηγεμονιών είχε την περίοδο εκείνη μεγάλη ελληνική παράδοση, από την εποχή που η Υψηλή Πύλη διορίζει Φαναριώτες στις διοικητικές θέσεις. Ο Ζάππας εγκαταστάθηκε στη Βλαχία. Η κοινωνικοοικονομική δομή της περιοχής χαρακτηριζόταν από την ισχύτητα αστικών κέντρων και τα μεγάλα κτήματα. Ο Ζάππας εντάχθηκε στην τοπική κοινωνία χρησιμοποιώντας ένα εκλεπτυσμένο σύστημα δημοσίων σχέσεων. Φρόντισε να εξοικειωθεί με τους άρχοντες και τους ηγούμενους των ελληνικών μοναστηριών οι οποίοι διαχειρίζονταν τα μοναστηριακά κτήματα. Ο Ζάππας ακολούθησε την τακτική και άλλων Ελλήνων, νοίκιασε και εκμεταλλεύτηκε μοναστηριακά κτήματα στην περιοχή της Γιαλόμιτζας, κοντά στο Βουκουρέστι. Σε τρεις περίπου δεκαετίες απέκτησε τεράστια περιουσία και αντίστοιχα εισοδήματα. Η μακροχρόνια απουσία του Ευαγγέλου απ' την Ελλάδα και το ρίζωμα του στη βλάχικη κοινωνία δημιούργησε περιπλοκές στην έκφραση της εθνικής του συνείδησης. Η διάθεση του ήταν να ευεργετήσει και έτσι ιδρύθηκαν τα "Νέα Ολύμπια", έκθεση

γεωργική, τεχνική και βιομηχανική που ορίστηκε να πραγματοποιούνται ανά τετραετία (στο "Ζάππειο"). Το 1863 ο Ευάγγελος προσβλήθηκε από ψυχική νόσο. Ο Έλληνας Γενικός Πρόξενος στο Βουκουρέστι χαρακτηρίζει την αρρώστια του ως "φρενιτίαση" ή κάποιου είδους "μονομανία". Ο Ευάγγελος Ζάππας πέθανε στις 19 Ιουνίου του 1865 στο Μπροστέني, και ο εξάδελφός του Κωνσταντίνος στις 20 Ιανουαρίου του 1892 στο Μαντόν της Γαλλίας.

Οι ευεργεσίες αμέτρητες. Κατασκευή εκπαιδευτηρίων στη γενέτειρα του το Λάμποβο, καθώς και σε άλλα γειτονικά χωριά. Καταθέσεις στην Εθνική Τράπεζα για την εκπαίδευση ηπειρωτών νέων σε γεωργικές σχολές καθώς και τη μετεκπαίδευσή τους σε χώρες της Δυτικής Ευρώπης. Χρηματικά ποσά για εκδόσεις γεωργικών βιβλίων. Επιδοτήσεις για την κατασκευή των περίφημων πρότυπων παρθεναγωγείων

Κωνσταντινούπολης και Αδριανούπολης, καθώς και άλλων πόλεων της Θράκης. Μεγάλες δωρεές στο Αμαλίειο Ορφανοτροφείο Αθηνών, την Εθνική Βιβλιοθήκη, την Ακαδημία Αθηνών, το Ωδείο, το Πολυτεχνείο, το Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο και το Εθνικό Πανεπιστήμιο. Αθηνών. Ακόμη στη Φιλολογική Εφορεία Βουκουρεστίου για την διάσωση της βλάχικης γλώσσας, την Ακαδημία του κ.α. (1870) Μέγαρο Ολυμπίων – Ζάππειο.

Το Παναθηναϊκό Στάδιο αναστηλώθηκε από τον Ευάγγελο Ζάππα. Το 1856 έγραψε στο βασιλιά Όθωνα προσφέροντας 400 μερίσματα της Εθνικής Ατμοπλοΐας ώστε τα κέρδη να χρησιμοποιηθούν για την ίδρυση των Ολυμπιακών αγώνων, την Ολυμπιάδα και για τα βραβεία των νικητών των αγώνων. Το 1859 κατάφερε να αναβιώσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες σε μια πλατεία της Αθήνας. Το 1865 πέθανε αφήνοντας ένα μεγάλο χρηματικό ποσό, που χρηματοδότησαν τους

αγώνες του 1870 και 1875 που πραγματοποιήθηκαν στο Παναθηναϊκό Στάδιο που επίσης αναστύλωσε[2]. Οι Ζάππειοι αγώνες του 1859, 1870 και 1875 ήταν επίσης διεθνείς αφού συμμετείχαν αθλητές από την Ελλάδα και από την Οθωμανική αυτοκρατορία[3]. Ο Ζάππας αναβιώνοντας τους Ολυμπιακούς Αγώνες για πρώτη φορά από την Αρχαιότητα, έθεσε τη βάση για τους μεγάλους Ολυμπιακούς Αγώνες του 1896. από το βαρόνο Πιέρ ντε Κουμπερτέν και τη Διεθνή Ολυμπιακή Επιτροπή που ιδρύθηκε το 1894. Ο Ζάππας επίσης χρηματοδότησε τη δημιουργία του Ζαππείου μεγάρου που χρησιμοποιήθηκε για τους αγώνες ξιφασκίας στους Ολυμπιακούς αγώνες του 1896 και ως κέντρο τύπου στους Ολυμπιακούς αγώνες του 2004

3.2 Αβέρωφ Γεώργιος

Ο Γεώργιος Αβέρωφ (γεννημένος ως Γεώργιος Αυγέρος - Αποστολάκας, Μέτσοβο 1815 - Αλεξάνδρεια 1899) ήταν Έλληνας επιχειρηματίας, και ένας από τους μεγαλύτερους εθνικούς ευεργέτες.

Παράλληλα ασχολήθηκε με τραπεζικές εργασίες, την αγορά και εκμίσθωση κτημάτων ενώ με τα ποταμόπλοιά του στον Νείλο κυριάρχησε στο εσωτερικό και εξωτερικό εμπόριο της Αιγύπτου.

Από αυτές τις δραστηριότητες απέκτησε μία τεράστια περιουσία την οποία διέθεσε για εθνικούς και κοινωφελείς σκοπούς. Η πολυεπίπεδη ευεργετική του δράση εκδηλώνεται μέσα από δωρεές σημαντικών ποσών για φιλανθρωπίες, κοινωφελή έργα και δημιουργία εκπαιδευτικών και άλλων υποδομών, στην ελληνική κοινότητα της Αλεξάνδρειας, το

Μέτσοβο, την Αθήνα αλλά και γενικότερα προς το ελληνικό κράτος. Μεταξύ αυτών, την ίδρυση Γεωργικής Σχολής στη Λάρισα, την ανέγερση της Στρατιωτικής Σχολής Ευελπίδων, τη δωρεά προς το Ωδείο των Αθηνών, τη δωρεά για την αναμαρμάρωση του Παναθηναϊκού σταδίου, όπου τελέστηκαν οι πρώτοι σύγχρονοι ολυμπιακοί αγώνες, την αποπεράτωση του Πολυτεχνείου των Αθηνών και τη δωρεά για την ναυπήγηση σύγχρονου θωρηκτού με το οποίο η Ελλάδα κυριάρχησε στο Αιγαίο πέλαγος.

Το πολεμικό πλοίο Αβέρωφ είναι ιστορικό πλοίο της νεότερης Ελλάδας. Ήταν αλήθεια πως, παρά τα μυθικά ποσά που διέθετε απλόχερα σε πλείστους σκοπούς, ο Γεώργιος Αβέρωφ ήταν γνωστός επίσης για τη σφιχτότητά του και τον σκληρό τρόπο με τον οποίο απέπεμπε πολλούς απ' αυτούς που του ζητούσαν λεφτά.. Εξίσου κοφτά είναι γνωστό ότι αρνήθηκε να συνεισφέρει στον έρανο για το θωρηκτό που θα δώριζαν οι απόδημοι στην ελληνική κυβέρνηση το 1896. Ο Γεώργιος Αβέρωφ δεν επέλεγε τυχαία τους σκοπούς που ανελάμβανε να υποστηρίξει. Οι δωρεές του εντάσσονταν σ' έναν ευρύτερο πλαίσιο και σχεδιασμό, υπαγορεύονταν από ένα όραμα που είχε ως επίκεντρό του την Ελλάδα. Τον κατείχε η ιδέα της Πατρίδας και της ανάστασης του Έθνους: πάνω απ' όλα νοιαζόταν για την απελευθέρωση των υπόδουλων περιοχών και για την ανάπτυξη του φτωχού νεοσύστατου κράτους που πάλευε ακόμα να ορθοποδήσει. Με κύριο άξονα των ευεργεσιών του το τρίπτυχο Μέτσοβο-Αλεξάνδρεια-Αθήνα, ο Γεώργιος Αβέρωφ υποστήριζε γενναιόδωρα ό,τι είχε σχέση με την παιδεία, τη θρησκεία, τη γλώσσα, τις

τέχνες και τον πολιτισμό, θεωρώντας πως αυτοί ήταν οι βασικοί μοχλοί για την ανόρθωση της πατρίδας. Αυτό όμως δεν τον εμπόδισε να χρηματοδοτήσει και άλλα έργα σε πάμπολλους τομείς, όπως η υγεία, η γεωργία, το εμπόριο, η άμυνα και η ασφάλεια, ακόμα και ν' αναλάβει την εξόφληση του χρέους της Ελλάδας, όταν απειλείτο η χώρα με πτώχευση, το 1893, προσφέροντας στην κυβέρνηση 70.000 λίρες Αγγλίας -- αν και φανατικά αντίθετος ο ίδιος με την πολιτική του πρωθυπουργού Τρικούπη. «Τα έδωσα στο Έθνος μου», φέρεται να απάντησε τότε σε κάποιον επικριτή του. «Ό,τι έχω και δεν έχω ανήκει στην πατρίδα. Ο πολίτης που θεωρεί τον εαυτό του ξέχωρο από το κράτος δεν είναι πολίτης (...) μοιάζει με σώμα χωρίς ψυχή».

Σ' ένα τέτοιο όραμα, η ιδέα της αναβίωσης των Ολυμπιακών Αγώνων βρήκε αμέσως τη θέση της. Ο Αβέρωφ συνέλαβε ολοκάθαρα την αξία της άμιλλας, της σωματικής αλκής, του «νους υγιής εν σώματι υγιή», της αλκής του πνεύματος και του ήθους, της δαφνοσκέπαστης νίκης του αρίστου -- στον αγώνα ενός λαού ν' αναδείξει το υπέρτατο των δυνάμεών του. Διέβλεψε αμέσως το μεγαλείο και το συμβολισμό ενός έργου που θα επανέφερε τη λευκότητα νέων μαρμάρων στα ξεθωριασμένα απομεινάρια μιας ένδοξης εποχής. Ενδεικτικό είναι το γράμμα που θα έγραφε λίγο καιρό αργότερα στον Έλληνα ολυμπιονίκη του Μαραθώνιου δρόμου, Σπύρο Λούη, στο οποίο καταλήγει: «Εύχομαι ολοψύχως το τηλεγραφικόνκείμενον "Νενικήκαμεν" που μου μετεδόθη, να γίνη νυν προάγγελος καλών οίων δια τον Μαραθώνιον της πατρίδος μας, η οποία νικήτρια μετά τον αγώνα να εκπληρώση τα εθνικά της όνειρα».

Έτσι λοιπόν δεν είναι περίεργο, όσο κι αν ίσως ξαφνιαστήκαν εκείνη τη μέρα τα μέλη της Ολυμπιακής Επιτροπής, που, μετά το λογύδριό του περί σπατάλης, ο Γεώργιος Αβέρωφ δήλωσε ότι δεν ενδιαφέρεται να συμμετάσχει σε έρανο, αλλά ν' αναλάβει προσωπικά όλο το κόστος για την ανακαίνιση του Σταδίου – κόστος που έφτασε τελικά το ποσόν των 920.000 χρυσών λιρών. Και να που σ' αυτό το Στάδιο σήμερα, δίπλα ακριβώς απ' την προτομή του ευεργέτη, καίει και πάλι η Ολυμπιακή Φλόγα που θα διαδώσει την αρχαία Ιδέα στις πέντε ηπείρους και θα φωτίσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας του 2004.

Ο νεαρός Γεώργιος Αβέρωφ, γιος μεγαλοκτηνοτρόφων απ' το Μέτσοβο της Ηπείρου, έφυγε απ' το σκλαβωμένο χωριό του σε ηλικία 18 χρονών και δε γύρισε ποτέ..

Άλλοι τόποι, αυτοί που γέννησαν τους μεγάλους ευεργέτες, άλλοι καιροί...

Έχουν περάσει πάνω από εκατό χρόνια απ' την αναβίωση των Ολυμπιακών Αγώνων και την οργάνωση της πρώτης Ολυμπιάδας στην Αθήνα το 1896. Πάνω από εκατό χρόνια απ' το θάνατο του Γεωργίου Αβέρωφ στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, το 1899.

Τηρουμένων των αναλογιών, και η φτωχή γενέτειρα του Γεωργίου Αβέρωφ, το Μέτσοβο, ελάχιστα θυμίζει τον τόπο που άφησε πίσω του ο νεαρός τσομπάνος για να γυρέψει μια καλύτερη μοίρα.

Γενιές ολόκληρες ευεργετών, ανθρώπων που νοιάστηκαν για την πατρίδα τους, μην μπορώντας κι αυτοί να ξεχωρίσουν την ατομική τους

ευδαιμονία

απ' το καλό του συνόλου, βοήθησαν όλα αυτά τα χρόνια ώστε το Μέτσοβο να είναι σήμερα ένα πρότυπο ελληνικής επαρχίας, που έχει κερδίσει τη μάχη των λεπτών ισορροπιών ανάμεσα στη διατήρηση της παράδοσης και στην οικονομική ανάπτυξη. Ίσως ο σημαντικότερος απ' όσους συνέχισαν την παράδοση των ευεργετών, ίσως αυτός του οποίου το έργο οφείλεται κατά κύριο λόγο η σημερινή εικόνα ανάπτυξης και ευημερίας του Μετσόβου, είναι ο Ευάγγελος Αβέρωφ-Τοσίτσας -- πολιτικός, συγγραφέας και μακρινός απόγονος του Γεωργίου.

Είναι συναρπαστική, σαν παραμύθι, η νεότερη ιστορία του Μετσόβου. Αλλά δεν είναι ο χώρος να την αφηγηθούμε εδώ. Φτάνει να πούμε ότι -- όπως στα παραμύθια-- το φτωχό και καταφρονεμένο χωριό, που, σύμφωνα με μια έκθεση εμπειρογνομόνων του ΟΗΕ μετά τον πόλεμο, κρίθηκε ως «μη βιώσιμο» και οι κάτοικοί του προτάθηκε να μεταφερθούν αλλού, κατάφερε τελικά, με την επιμονή, το πάθος και το όραμα ενός ανθρώπου, να μεταμορφωθεί σιγά σιγά σε μια ζωντανή κωμόπολη 3.500 κατοίκων με σπάνια αξιοθέατα και ομορφιές. Σήμερα, οι φυσικές ομορφιές του τοπίου, η ατέλειωτη σειρά των βουνοκορφών, τα δάση από πεύκα, έλατα και οξιές, δένουν αρμονικά με τα έργα των ανθρώπων -- τις αναστηλώσεις εκκλησιών και μοναστηριών, τα σπίτια από πέτρα και ξύλο, τα ανηφορικά καλντερίμια, το ανακαινισμένο αρχοντικό Τοσίτσα

που στεγάζει σήμερα ένα μουσείο λαϊκής τέχνης με σπάνια εκθέματα και μοναδική ατμόσφαιρα. Οι εκτεταμένες αναδασώσεις και τα αντιδιαβρωτικά έργα κράτησαν το Μέτσοβο σκαρφαλωμένο πάντα στα 1200 μέτρα στην απόκρημνη πλαγιά της Πίνδου, βάζοντας τέλος στη σιγανή κατολίσθηση του χωριού που είχε ήδη φέρει πολλές καταστροφές. Έγιναν ακόμα έργα υποδομής που κράτησαν ζωντανές τις παραδοσιακές εργασίες και άνοιξαν καινούργιες δουλειές για τον κόσμο. Άνθισαν και πάλι οι ντόπιες βιοτεχνίες τυροκομίας, ξυλουργίας, κυψελοποιίας και βαρελοποιίας, αναβίωσε η λαϊκή τέχνη με τα πολύχρωμα υφαντά και τα περίτεχνα ξυλόγλυπτα είδη, ξαναφυτεύτηκαν εγκαταλειμμένα αμπέλια και δημιουργήθηκαν τα ονομαστά κρασιά Μετσόβου. Σχολεία, παιδικοί σταθμοί, κέντρα υγείας, βιβλιοθήκες, μουσεία, συνεδριακοί χώροι, πάρκα, οικολογικές διαδρομές και ένα απ' τα πρώτα χιονοδρομικά κέντρα της Ελλάδας, βοήθησαν ώστε το Μέτσοβο να είναι σήμερα μια απ' τις λίγες ελληνικές επαρχίες με μηδενική μετανάστευση, και συγχρόνως πόλος έλξης για επισκέπτες απ' όλη τη χώρα.

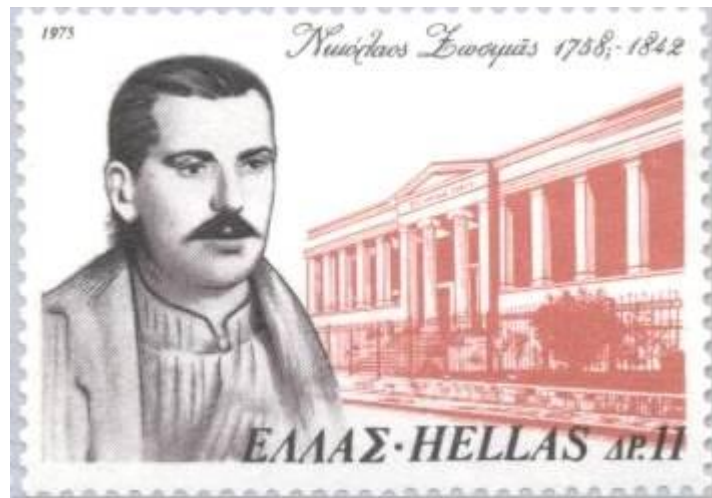
Αξίζει εδώ να σταθούμε λίγο παραπάνω στην Πινακοθήκη Ε. Αβέρωφ -- ένα μουσείο νεοελληνικής τέχνης, που απευθύνεται δυναμικά όχι μόνο στο τοπικό κοινό αλλά και μια ευρύτερη παρουσία στα πολιτιστικά δρώμενα της χώρας. Βασικός πυρήνας της Πινακοθήκης είναι η μόνιμη και οι εναλλασσόμενες εκθέσεις με τα έργα της συλλογής -- που σήμερα αριθμεί τα πεντακόσια περίπου λάδια, σχέδια, χαρακτηριστικά και γλυπτά Ελλήνων καλλιτεχνών του 19ου και 20ού αιώνα, και θεωρείται μια απ' τις πληρέστερες αυτής της περιόδου. Στόχος της μόνιμης έκθεσης είναι

να δώσει στον επισκέπτη την ευκαιρία να γνωρίσει τους σημαντικότερους Έλληνες δημιουργούς των τελευταίων αιώνων και να έρθει σε επαφή με τα κυριότερα ρεύματα της νεότερης ελληνικής ζωγραφικής. Παράλληλα με τη μόνιμη έκθεση, οργανώνονται περιοδικές εκθέσεις με έργα από άλλα μουσεία και ιδιωτικές συλλογές, όπου εδώ στόχος είναι να δοθούν καινούργια ερεθίσματα και να μελετηθεί σε μεγαλύτερο βάθος ή έκταση ένας ειδικότερος τομέας της τέχνης. Οι εκθέσεις αυτές, θεματικές, αναδρομικές, ομαδικές ή άλλες, συνδυάζονται συνήθως με μια σειρά άλλων εκδηλώσεων -- συνέδρια, συμπόσια, εκπαιδευτικά προγράμματα, εικαστικά εργαστήρια, ξεναγήσεις ή φιλοξενίες καλλιτεχνών. Ιδιαίτερη έμφαση έχει δοθεί στον εκπαιδευτικό ρόλο του μουσείου και στην προσπάθεια να εμπλακούν κυρίως τα παιδιά της περιοχής, οι γονείς και οι δάσκαλοι. Μ' αυτό το σκεπτικό, οργανώνονται εκπαιδευτικά προγράμματα, ημερίδες και συναντήσεις με τους εκπαιδευτικούς της περιοχής, ενώ από το 1995 δημιουργήθηκε το Εικαστικό Εργαστήρι του μουσείου, που λειτουργεί σε οργανωμένους κύκλους μαθημάτων, δωρεάν, για τα παιδιά της περιοχής. Σημαντική είναι επίσης η εκδοτική δραστηριότητα της Πινακοθήκης.

Η Πινακοθήκη Αβέρωφ ήταν το τελευταίο δημιούργημα του Ευάγγελου Αβέρωφ στο Μέτσοβο. Εγκαινιάστηκε από τον ίδιο το 1988 και λειτουργεί από τότε καθημερινά (πλην Τρίτης) σ' ένα σύγχρονο τριώροφο κτίριο, μισοκρυμμένο πίσω από το λόφο στην πλατεία του Μετσόβου. Το κτίριο ακολουθεί τον αρχιτεκτονικό ρυθμό της περιοχής, αλλά δε φαίνεται από πουθενά ολόκληρο, γιατί είναι κτισμένο στην

κατηφόρα. Ένα παιχνίδισμα από στέγες με γκρίζους σχιστόλιθους, μια ματιά από πέτρα και ξύλο, μια θέα μαγευτική στις απέναντι κορυφές της Πίνδου, αυτά είναι τα μόνα που σε προδιαθέτουν για το χώρο τέχνης που πρόκειται ν' ανακαλύψεις -- τα ίδια αυτά στοιχεία που σε παραπέμπουν, χωρίς να το ξέρεις, στο βάθος της ιστορίας. Γιατί η Πινακοθήκη Αβέρωφ στέκεται σήμερα στο σημείο ακριβώς όπου πριν από τριακόσια χρόνια βρισκόταν το παλιό σαμαράδικο των πρώτων Αβερωφαίων που εγκαταστάθηκαν στο Μέτσοβο γύρω στα 1700 -- των μακρινών προγόνων του Γεωργίου Αβέρωφ.

3.3 Ζωσιμάδες

Ομάδες (ή αδελφοί Ζωσιμά) υπήρξαν έμποροι και εθνικοί ευεργέτες που κατάγονται από το χωριό Γραμμένο Ιωαννίνων

Οικογενειακό δέντρο

Ήταν τα εξής έξι αδέρφια:

Ιωάννης Ζωσιμάς (1752-1771)

Αναστάσιος Ζωσιμάς (1754-1828)

Νικόλαος Ζωσιμάς (1758-1842)

Θεοδόσιος Ζωσιμάς (1760-1793)

Ζώης Ζωσιμάς (1764-1828)

Μιχαήλ Ζωσιμάς (1766-1809)

Ήταν παιδιά του Παναγή Ζωσιμά, εμπόρου που εργαζόταν στα Ιωάννινα.

Ο Νικόλαος, ο Θεοδόσιος και ο Μιχάλης το 1785 ξεκινούν την εμπορική τους σταδιοδρομία στο Λιβόρνο της Ιταλίας, ενώ ο Ιωάννης, ο Αναστάσιος, ο Ζώης στη Νίζνα της σημερινής Ουκρανίας και αργότερα στη Μόσχα. Η Νίζνα εκείνη την εποχή ήταν μεγάλο εμπορικό κέντρο ευρωπαϊκών και ασιατικών προϊόντων.

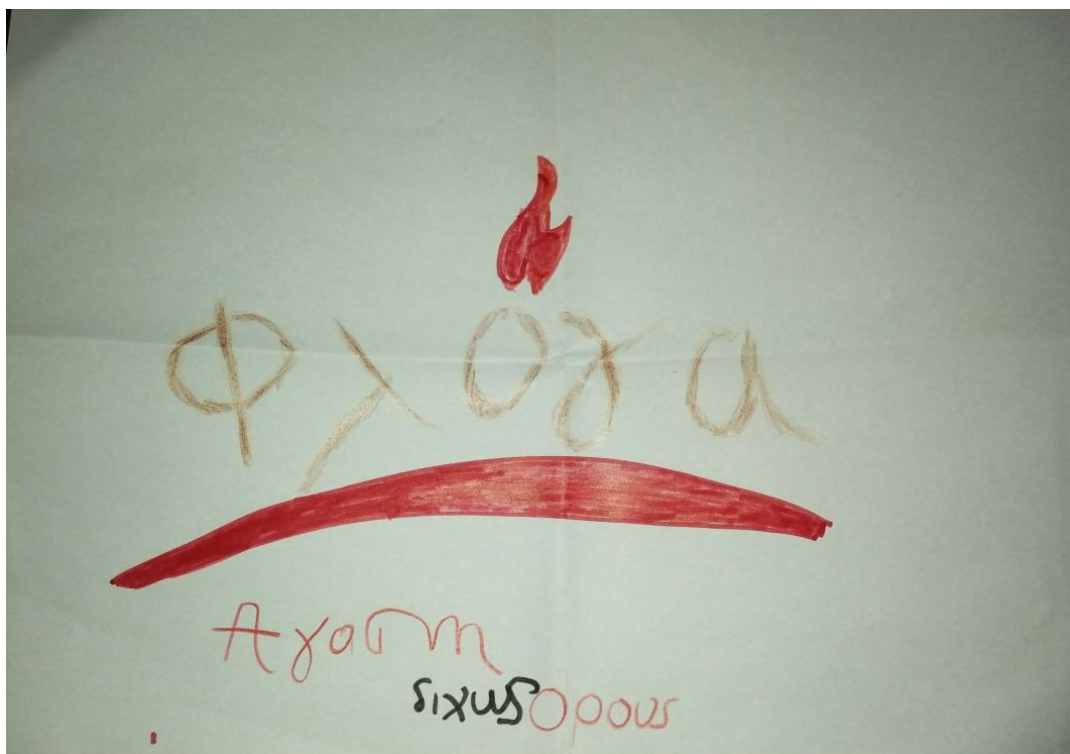
Τα πρώτα χρόνια της εμπορικής τους δραστηριότητας ήταν αρκετά επίπονα, αλλά γρήγορα κατάφεραν να ορθοποδήσουν.

Με τον θάνατο του Θεοδόση, ο οποίος τους άφησε διαθήκη να ενισχύσουν τις σχολές των Ιωαννίνων, διέθεσαν αστρονομικά ποσά για την σύσταση και την λειτουργία σχολείων και δημόσιων βιβλιοθηκών. Το 1799 χρηματοδότησαν την έκδοση πολλών βιβλίων. Μεγάλο ποσό διοχετεύτηκε για την «Ελληνική Βιβλιοθήκη» του Αδαμάντιου Κοραή. Στα Ιωάννινα συνέβαλλαν με τα υπέρογκα ποσά που διέθεσαν στην ανέγερση πτωχοκομείου, ορφανοτροφείου, και σχολείου στην ιδιαίτερη πατρίδα τους.

Το 1820 με το θάνατο του Ζώη χορηγήθηκε χρηματικό ποσό για την ανέγερση της Ζωσιμαίας σχολής, σχολείο που αποτέλεσε το κέντρο της εκπαιδευτικής δραστηριότητας στην ευρύτερη περιοχή. Κατά τη διάρκεια της Επανάστασης μυσούνται στην Φιλική Εταιρεία και στηρίζουν οικονομικά τον αγώνα, τόσο στην Μολδοβλαχία όσο και στον ελληνικό χώρο.

Στα ευεργετήματά τους περιλαμβάνονται και η ίδρυση Νομισματικού Μουσείου στην Αθήνα, με δωρεά της προσωπικής τους συλλογής σε αρχαία ελληνικά και ρωμαϊκά νομίσματα και η ανέγερση ορφανοτροφείου στην Πάτμο.

3.4 Φλόγα - Σύλλογος γονιών παιδιών με νεοπλασματική ασθένεια

Σκοπός του Συλλόγου είναι η προάσπιση και προώθηση με κάθε νόμιμο τρόπο των ιατρικών, ηθικών, κοινωνικών και υλικών συμφερόντων των παιδιών και εφήβων και των οικογενειών τους. Η συμπαράσταση και κάθε μορφής βοήθεια προς τις οικογένειες των παιδιών και εφήβων με νεοπλασματική ασθένεια. Η αντιμετώπιση ειδικών προβλημάτων μέσα στις οικογένειες που έχουν παιδιά με νεοπλασματική ασθένεια στα νοσοκομεία καθώς και στο ευρύτερο κοινωνικό σύνολο. Η ενημέρωση και η διαφώτιση των μελών του και της Ελληνικής κοινωνίας γενικότερα, πάνω στις νεοπλασματικές ασθένειες, τα προβλήματα που δημιουργούνται στα παιδιά και τις οικογένειες τους από αυτές και την κατάσταση και προοπτικές που υπάρχουν για τα θέματα αυτά, σε όλο τον κόσμο. Η ίδρυση και οργάνωση εξειδικευμένων και άρτια εξοπλισμένων νοσηλευτικών μονάδων για παιδιά στην χώρα μας, η διασφάλιση της χρηματοδότησης τους και η επιδίωξη νομοθετικής ρύθμισης θεμάτων σχετικά με τις νεοπλασματικές ασθένειες στα παιδιά. Η δημιουργία, οργάνωση και λειτουργία μονάδων ή υπηρεσιών για την ιατρική, ψυχική και κοινωνική φροντίδα των παιδιών με καρκίνο, όπως Παιδότοποι, η δημιουργία Τράπεζας και Μυελού των οστών. Οι μονάδες ή υπηρεσίες αυτές θα εποπτεύονται και θα λειτουργούν από Επιτροπή που ορίζεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου της Φλόγας.

Το 1990 αγοράστηκαν τα οικόπεδα και μετά από πολλές δυσκολίες και αγώνες πολλών γονιών, στις 21-10-2002 μπήκε για φιλοξενία το πρώτο παιδί με τους γονείς του. Τα εγκαίνια πραγματοποιήθηκαν τον Νοέμβριο του 2002 από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, κ. Στεφανόπουλο. Από

τότε φιλοξενούνται εντελώς δωρεάν εκατοντάδες οικογένειες από όλη την Ελλάδα, για όσο διάστημα είναι υποχρεωμένοι να παραμείνουν στην Αθήνα για τη θεραπεία των παιδιών.

Πρόσφατα αποκτήθηκαν 7 νέα μικρά διαμερίσματα, απέναντι από το κεντρικό κτίριο του ξενώνα, τα οποία θα συμπληρώσουν τις συνεχώς αυξανόμενες ανάγκες. Το «Σπίτι των παιδιών» μας αποτελεί ιδιοκτησία της Φλόγας και σύμφωνα με το καταστατικό, αν ποτέ η Φλόγα διαλυθεί, θα περιέλθει στο Παιδιατρικά νοσοκομεία, Αγία Σοφία και Αγλαΐα Κυριακού.

Τα έξοδα λειτουργίας του ξενώνα, όπως είναι οι μισθοί των υπαλλήλων καθώς και τα τρέχοντα έξοδα, λογαριασμοί, συντήρηση, πετρέλαιο κλπ,

καλύπτονται πλήρως από τη Φλόγα των γονιών.

Παιδιά από όλη την Ελλάδα, από την Ρόδο μέχρι την Αλεξανδρούπολη και την Κρήτη, βρίσκουν καταφύγιο για όσο διάστημα διαρκεί η θεραπεία τους στα ογκολογικά τμήματα των παιδιατρικών νοσοκομείων της Αθήνας. Το «Σπίτι» μας αποτελείται από το κεντρικό κτίριο και 7 αυτόνομα μικρά διαμερίσματα για τα παιδιά που έχουν ανάγκη από ειδικές συνθήκες διαμονής, όπως είναι τα μεταμοσχευμένα.

Η Φλόγα δίνει ιδιαίτερη σημασία στην ψυχαγωγία των παιδιών.

Η παρατεταμένη παραμονή των παιδιών μέσα στα νοσοκομεία και οι συνεχείς επίπονες θεραπείες και εξετάσεις ταλαιπωρούν τα παιδιά σε μια τόσο τρυφερή ηλικία.

Η Φλόγα οργανώνει γιορτές, επισκέψεις σε παιδιά μουσεία και θεατρικές παραστάσεις, μικρές εκδρομές στην Αττική, μοιράζει παιχνίδια και δώρα και προσπαθεί με κάθε τρόπο να βελτιώσει την ποιότητα ζωής των παιδιών τόσο στα ογκολογικά τμήματα όσο και τον ξενώνα της Φλόγας.

"ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΦΛΟΓΑ

Η απονομή των φαρμακευτικών βραβείων PrixGalienGreece – εφάμιλλων των βραβείων Νόμπελ - τελέστηκε υπό την αιγίδα του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών, της Ιατρικής Εταιρείας Αθηνών, του Ελληνικού Ινστιτούτου Παστέρ, του Συνδέσμου Φαρμακευτικών Επιχειρήσεων Ελλάδας, του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών και της Ελληνικής Ένωσης Τραπεζών.

Για πρώτη φορά στην ιστορία του παγκόσμιου θεσμού τα PrixGallien - Greece δημιούργησαν το βραβείο PatientInitiativeAward.

Το βραβείο αυτό καθιερώνεται με στόχο να ενδυναμώσει την αναγνωρισιμότητα των συλλόγων ασθενών, αλλά και να τους παρακινήσει ώστε να αυξήσουν τις δραστηριότητες τους, εξασφαλίζοντας την καλύτερη δυνατή πρόσβαση των ασθενών τόσο στην ενημέρωση όσο και στις παροχές υγείας.

Στη διαδικασία αξιολόγησης για το βραβείο αυτό συμμετείχαν σαράντα ένας (41) σύλλογοι ασθενών απ' όλη την Ελλάδα και βραβεύτηκαν οι

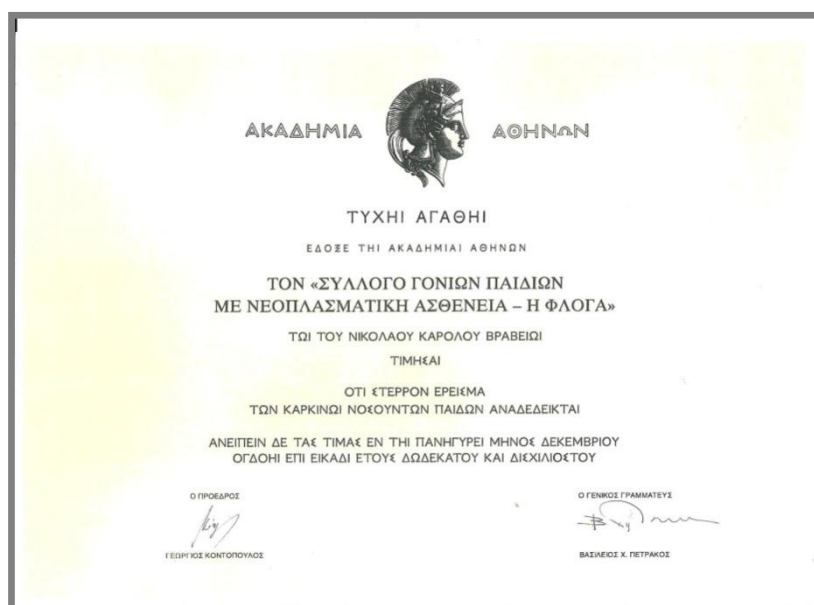
- Πανελλήνιος Σύνδεσμος Νεφροπαθών
- Σύλλογος Γονιών Παιδιών με Νεοπλασματική Ασθένεια «ΦΛΟΓΑ»
- Όμιλος Εθελοντών κατά του Καρκίνου «ΑΓΚΑΛΙΑΖΩ»

Σημαντική στιγμή της βραδιάς ήταν η ανακοίνωση για την ίδρυση και λειτουργία Ακαδημίας Συλλόγων Ασθενών η οποία θα παρέχει εκπαίδευση στα στελέχη και μέλη των συλλόγων, έτσι ώστε να δημιουργηθεί ομάδα στελεχών εθελοντών με κατάρτιση και γνώσεις, ικανών να αξιοποιήσουν τον ενθουσιασμό, να αναδείξουν τις δράσεις και να υπηρετήσουν με συνέπεια και αποτελεσματικότητα τους σκοπούς των Συλλόγων ασθενών της πατρίδας μας.

Η διάκριση αποτελεί ιδιαίτερη χαρά και τιμή για την Φλόγα και επιβραβεύει τον αγώνα όλων των γονιών, που από το 1982 μέχρι σήμερα, έδωσαν και εξακολουθούν να δίνουν το χρόνο και την ψυχή τους για να

κρατάνε τη Φλόγα αναμμένη.

Με την ευκαιρία αυτή θέλουμε να ευχαριστήσουμε τους χιλιάδες ανώνυμους και επώνυμους φίλους και φορείς που για τριάντα τρία χρόνια στηρίζουν με αγάπη την προσπάθεια μας και μας δίνουν τη δυνατότητα να υλοποιήσουμε το έργο μας δίπλα στο παιδί που αγωνίζεται για τη ζωή

3.5 ΕΘΕΛΟΝΤΙΚΗ ΑΙΜΟΔΟΣΙΑ

Η εθελοντική αιμοδοσία είναι μια χειρονομία καλής θέλησης, φροντίδας και αγάπης προς τον συνάνθρωπό μας. Δεν υπάρχει πολυτιμότερο δώρο απ' την εθελοντική αιμοδοσία, αφού στην πραγματικότητα είναι ένα δώρο ζωής γι' αυτόν που το δέχεται.

Δυστυχώς στην χώρα μας, η έλλειψη και η ανεπάρκεια αίματος είναι μια ακόμα υπαρκτή κατάσταση που έχει σαν άμεσο αποτέλεσμα να θέτει σε κίνδυνο την ζωή όσων χρειάζονται το αίμα ως θεραπευτικό μέσο

Το αίμα δεν μπορεί να διατηρηθεί για απεριόριστο χρονικό διάστημα. Συνεπώς, η ανάγκη για τακτική εθελοντική αιμοδοσία γίνεται επιτακτική δεδομένου του περιορισμένου χρόνου ζωής του αίματος και των συστατικών του.

Η εθελοντική αιμοδοσία μπορεί να επαναλαμβάνεται με ασφάλεια σ' ένα

διάστημα τριών μηνών, αν ο δότης δεν διατρέχει τον κίνδυνο αναιμίας, ιδιαίτερα έλλειψη σιδήρου. Επαναλαμβανόμενη εθελοντική αιμοδοσία μετά από διάστημα τριών μηνών δεν προκαλεί κανενός είδους αδυναμία.

Η εθελοντική αιμοδοσία είναι απόλυτα ασφαλής και ο δότης δεν διατρέχει κανέναν απολύτως κίνδυνο να κολλήσει οποιαδήποτε μολυσματική ασθένεια. Το αίμα συλλέγεται χρησιμοποιώντας αποστειρωμένο εξοπλισμό. Ένας δότης μπορεί να έχει ηλικία από 18 ως 60 χρονών χωρίς να διατρέχει κανέναν απολύτως κίνδυνο για την υγεία. Για να γίνει κάποιος εθελοντής αιμοδότης πάει σε κάποιον Σύλλογο Εθελοντών Αιμοδοτών, στο Δήμο, ή στην Ενορία του ή σε μία Υπηρεσία αιμοδοσίας κρατικού Νοσοκομείου Όλα τα Κρατικά νοσοκομεία έχουν υπηρεσία αιμοδοσίας.

Αίμα μπορεί να δώσει όποιος είναι από 18 έως 62 χρονών και είναι υγιής.

Τα παιδιά που νοσηλεύονται στα Ογκολογικά Τμήματα των Παιδιατρικών Νοσοκομείων παρουσιάζουν μεγάλες ανάγκες σε αίμα,

αιμοπετάλια και παράγωγα. Η επάρκεια σε αίμα των Τμημάτων Αιμοδοσίας και η άμεση ανταπόκριση των καταγεγραμμένων αιμοδοτών σε έκκληση έκτακτης ανάγκης, μπορεί να συμβάλλει στην ομαλή διεξαγωγή της θεραπείας τους. Είναι λοιπόν σημαντικό να υπάρχει πάντα διαθέσιμο αίμα αλλά και κατάλογος αιμοπεταλιοδοτών στη διάθεση των Τμημάτων Αιμοδοσίας των Παιδιατρικών Νοσοκομείων, ώστε αυτοί να καλούνται. Καθώς καθημερινά παρουσιάζονται μεγάλες ανάγκες κυρίως σε αιμοπετάλια. Ο κάθε ενήλικας άνδρας ή ενήλικη γυναίκα διαθέτει περίπου 5 κιλά αίματος. Σε κάθε αιμοδοσία αφαιρούνται 450 ml τα οποία αποκαθίστανται πλήρως από τον οργανισμό. Το πλάσμα αναπαράγεται σε 24 ώρες, έτσι, κάθε υγιής άνδρας ή γυναίκα, ηλικίας 18-62 ετών, μπορεί να αιμοδοτεί άφοβα 2-3 φορές το χρόνο, σε διαδικασία αιμοδοσίας που είναι τελείως ανώδυνη και δεν διαρκεί παραπάνω από 10 λεπτά.

Αιμοπετάλια - Αιμοπεταλιοαφαίρεση

Η αφαίρεση αιμοπεταλίων (αιμοπεταλιοαφαίρεση) είναι μια διαδικασία που επιτρέπει επίσης στο δότη αίματος να προσφέρει ένα συγκεκριμένο συστατικό αίματος. Τα αιμοπετάλια μπορούν να σώσουν ζωές, διατηρούνται όμως μόνο πέντε ημέρες. Η διαδικασία της αφαίρεσης αιμοπεταλίων είναι ίδια με εκείνη της αφαίρεσης πλάσματος, μόνο που διαρκεί ακόμη περισσότερο χρόνο. Μία μονάδα αιμοπεταλίων συλλέγεται από 6 με 8 δόσεις αίματος. Είναι ασφαλέστερο για τον ασθενή, γιατί μειώνει την έκθεσή του σε πολλαπλούς δότες, όπως ακριβώς συμβαίνει και με την πλασμαφαίρεση. Ασθενείς που ωφελούνται περισσότερο από τη λήψη αιμοπεταλίων είναι εκείνοι που πάσχουν από λευχαιμία. Η χημειοθεραπεία καταστρέφει τα αιμοπετάλια και για να αποφευχθεί εσωτερική αιμορραγία μεταγγίζονται στον ασθενή αιμοπετάλια. Αιμοπετάλια μπορεί κανείς να δώσει κάθε 20 ημέρες.

Δώσε αίμα σώσε μια ζωή , 5 λεπτά αρκούν για να σωθεί μια ζωή .

3.6 ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

Το Χαμόγελο του παιδιού είναι εθελοντικός, μη κερδοσκοπικός οργανισμός που λειτουργεί στην Ελλάδα, με στόχο την προάσπιση των δικαιωμάτων των παιδιών και την αντιμετώπιση καθημερινών προβλημάτων τους. Η δράση του περιλαμβάνει μεταξύ άλλων τη φιλοξενία παιδιών που βρίσκονται σε κίνδυνο, την τηλεφωνική υποστήριξή τους, προγράμματα συμβουλευτικής και κοινωνικής ένταξής του, την ενίσχυση οικογενειών που τελούν σε ένδεια, καθώς και τη διοργάνωση εκστρατειών ενημέρωσης ή πολιτιστικών και αθλητικών εκδηλώσεων.

Το χαμόγελο του παιδιού ξεκίνησε το 1995. Ήταν το όνειρο ενός δεκάχρονου παιδιού του Αντρέα. Ήταν την ίδια χρονιά όταν διαγνώστηκε ότι ο Αντρέας είχε όγκο στον εγκέφαλο. Ταλαιπωρήθηκε γύρω στους 10 μήνες, όμως επειδή ήξερε ότι δεν θα προλάβει να κάνει πράγματα, ήθελε να αφήσει κάτι πίσω του. Η ονομασία “χαμόγελο του παιδιού” δική του είναι. Στις 22 Δεκεμβρίου εκείνης της χρονιάς, ο Αντρέας πέθανε, πολύ σύντομα όμως ιδρύθηκε το “το χαμόγελο του παιδιού”. Από τότε κύλησε πολύ νερό στ’ αυλάκι, και σήμερα ο Σύλλογος, χάρη στην προσφορά των εθελοντών αλλά και των εργαζομένων, χάρη στις χορηγίες και τις δωρεές πολλών ανωνύμων, έχει αναπτυχθεί και έχει εξακτινώσει τις δραστηριότητες του σε πολλούς τομείς. Μεταξύ των δράσεων του περιλαμβάνονται: η Εθνική Τηλεφωνική Γραμμή για τα παιδιά SOS 1056 (επιτόπια παρέμβαση σε περιστατικά παιδιών που βρίσκονται σε κίνδυνο, με τις κινητές μονάδες του Οργανισμού), τα δέκα Σπίτια για τα παιδιά που βρίσκονται σε κίνδυνο.

3.7 Εκκλησία

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ Μ.Κ.Ο. ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΜηΚυβερνητική Οργάνωση «Αλληλεγγύη» ιδρύθηκε το 2002 με πρωτοβουλία του Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Χριστόδουλου, με σκοπό την υποστήριξη των κοινωνικά αδύναμων ομάδων ανεξαρτήτως εθνικότητας ή θρησκεύματος.

Είναι αστική μη κερδοσκοπική εταιρεία, που συγκροτείται από δύο νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου: το Διορθόδοξο Κέντρο της Εκκλησίας της Ελλάδος και την Ιερά Αρχιεπισκοπή Αθηνών.

Η ομάδα της «Αλληλεγγύης» αποτελείται από νέους, κοινωνικά ευαίσθητους ανθρώπους, οι οποίοι συμβάλλουν ενεργά στον ανθρωπιστικό σχεδιασμό της Εκκλησίας της Ελλάδος. Είμαστε η «άμεση δράση» του ανθρωπισμού στην Ελλάδα.

Πάντα στην πρώτη γραμμή, με δύναμη, ταχύτητα και αλτρουισμό, υλοποιούμε ανθρωπιστικό έργο σε εθνικό και διεθνές επίπεδο. Η Εκκλησία της Ελλάδος, ως ο αρχαιότερος φορέας ανθρωπιστικού έργου στη χώρα, μας υποστηρίζει με το τεράστιο δίκτυο των εθελοντών που συσπειρώνει και με την πολύτιμη εμπειρία που έχει συγκεντρώσει από το

μεγάλο κοινωνικό της έργο έως σήμερα.

Με «φρέσκια» ματιά και πρωτοποριακές ιδέες, με σύγχρονη, τεχνοκρατική παιδεία, αλλά και κοινωνική ευαισθησία, συμβάλλουμε στη δημιουργία μιας νέας αντίληψης για τον ανθρωπισμό.

Τον ανθρωπισμό ως μια τεράστια αγκαλιά για όλους τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη, σε παγκόσμιο επίπεδο. Σας καλούμε να μας γνωρίσετε και να γίνετε συμμετοχοί στο όραμά μας για έναν κόσμο πιο δίκαιο, πιο αρμονικό, πιο χαρούμενο, για εμάς και τα παιδιά μας. Σας καλούμε να αγκαλιάσετε μαζί μας τον κόσμο!.

Ο μη-κυβερνητικός οργανισμός "ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ" της Εκκλησίας της Ελλάδος είναι η «άμεση δράση» του ανθρωπισμού στην Ελλάδα.

Με δύναμη, ταχύτητα και αλτρουϊσμό, υλοποιεί ανθρωπιστικό και αναπτυξιακό έργο σε εθνικό και διεθνές επίπεδο, συμβάλλοντας έτσι στη δημιουργία μιας νέας αντίληψης για τον ανθρωπισμό. Τον ανθρωπισμό ως μια τεράστια αγκαλιά για όλους τους ανθρώπους που έχουν ανάγκη.

Οι Ιεροί Ναοί στην Ηγουμενίτσα Θεσπρωτίας συνεισφέρουν στον εθελοντισμό για τον συνάνθρωπο μας. Δηλαδή δημιουργούν συσσίτια και προσφέρουν ένδυση και υπόδηση στους συνανθρώπους μας που το έχουν πραγματικά ανάγκη. Υπάρχει και ένας ιερέας ο οποίος πήγε Αφρική για να βοηθήσει τα παιδιά της Αφρικής που υποσιτίζονται μέρα με τη μέρα, αυτό δηλώνει μια εθελοντική προσφορά που έκανε από μόνος του για να βοηθήσει τον συνάνθρωπό μας.

Τέλος ο Ιερός Ναός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου προσφέρει τρόφιμα

σε φτωχές οικογένειες αλλά και ρούχα στα παιδιά διότι οι γονείς τους δεν έχουν την ευχέρεια να τους τα προσφέρουν.

Ιερά Μονή Βατοπεδίου

Πάνω από δυο χιλιάδες πολύτεκνοι, μικρά παιδιά, έφηβοι κι οι γονείς τους καταχειροκρότησαν το φιλανθρωπικό έργο του Ηγουμένου Εφραίμ και της Βατοπαιδινής αδελφότητας στο κατάμεστο ξενοδοχείο Intercontinental στην Αθήνα.

Η Ιερά Μεγίστη Μονή Βατοπαιδίου τα τελευταία τρία χρόνια καλύπτει τα έξοδα της οργάνωσης της ετήσιας εκδήλωσης όπου βραβεύονται παιδιά και γονείς μεταπτυχιακών, πτυχιακών, ΑΕΙ και ΤΕΙ, εισαχθέντων στα ΑΕΙ και ΤΕΙ με βαθμό άνω του 10, αριστούχων μαθητών Λυκείου με βαθμό 18 και άνω και Γυμνασίου 18,5 και άνω. Φέτος 860 παιδιά έλαβαν χρηματικό έπαθλο. Σημειώνουμε ότι τα 3 τελευταία χρόνια. Τα βραβεία συνοδεύονται από χρηματικό έπαθλο της Ιεράς Μονής Βατοπαιδίου.

3.8 Γλυπτά του Παρθενώνα

Για πρώτη φορά, μετά από πολλά χρόνια, η ελληνική διεκδίκηση των γλυπτών του Παρθενώνα πήρε ξανά παγκόσμια διάσταση τον περασμένο Οκτώβριο. Αφορμή, η επίσκεψη της Αμάλα Αλαμουντίν στην Αθήνα. Η παρουσία της συζύγου του Τζορτζ Κλούνεϊ, διάσημης νομικού, στην ομάδα των δικηγόρων που θα ετοίμαζαν τη νομική μελέτη για τη διεκδίκηση έριξε ξανά φως στο ελληνικό αίτημα. Μόνο που την κ. Αλαμουντίν, αλλά και τους Τέφρι Ρόμπερτσον και Νόρμαν Πάλμερ, θα

έπρεπε να τους πληρώσει κάποιος. Η αμοιβή τους που συμφωνήθηκε με τον τότε υπουργό Πολιτισμού, Κωνσταντίνο Τασούλα, προσέγγιζε τα 200.000 ευρώ, σύμφωνα με την «Καθημερινή».

Το κόστος ανέλαβε τελικά ένας Έλληνας εφοπλιστής, όπως έχει γίνει γνωστό εδώ και λίγο καιρό. Αυτό που παραμένει άγνωστο, είναι το όνομά του. Και ούτε πρόκειται, αφού σύμφωνα με την εφημερίδα αυτός είναι ο μοναδικός όρος που έχει βάλει εκείνος. Να μην αποκαλυφθεί ποτέ η ταυτότητά του, ούτε καν στους τρεις δικηγόρους.

Πρόκειται για έναν 80χρονο εφοπλιστή, που ζει μεταξύ Αθήνας, Λονδίνου και Ελβετίας και εδώ και δεκαετίες στηρίζει πολλές και διαφορετικές προσπάθειες και δράσεις στην Ελλάδα, εντελώς αθόρυβα, όπως αναφέρει η εφημερίδα. Είτε αυτό πρόκειται για χρήματα προκειμένου να παίξει στην Ελλάδα μία διάσημη ορχήστρα του εξωτερικού, είτε για την αναστύλωση σε βυζαντινό εκκλησάκι στη Βόρεια Ελλάδα, με την παράκληση να κυματίζει πάντα η ελληνική σημαία σε αυτό.

Ακόμη και στο συμβόλαιο, το οποίο υπέγραψε η ελληνική πλευρά για την εκπόνηση της νομικής μελέτης για λογαριασμό του Έλληνα εφοπλιστή, δεν αναφέρεται πουθενά το όνομά του. Στην τελευταία σελίδα μόνο σημειώνουν οι δικηγόροι ότι ο εντολέας τους είναι ένας «Ανεξάρτητος, πατριώτης χορηγός, του οποίου τα γενναιόδωρα κίνητρα είναι να στηρίξει και να προωθήσει τα συμφέροντα και τους στόχους της Ελλάδος στο θέμα της επανένωσης των γλυπτών του Παρθενώνα».

3.9 Πλαστικά καπάκια

Όλα ξεκίνησαν από ένα ψέμα. Οι εκπρόσωποι του Συλλόγου Παραπληγικών και Κινητικά Αναπήρων του νομού Πέλλας, με έδρα τα Γιαννιτσά, είδαν σε μια ιστοσελίδα πως 10.000 πλαστικά καπάκια εμφιαλωμένου νερού και αναψυκτικών ανταλλάσσονται με ένα αναπηρικό ηλεκτροκίνητο αμαξίδιο.

Στον Σύλλογο, στα σχολεία, σε καφετέριες και ταβέρνες της περιοχής σήμανε συναγεμιά συμπαράστασης, και μέσα σε λίγες ημέρες ο αριθμός είχε καλυφθεί.

Όμως, όταν η πρόεδρος του Συλλόγου, Δήμητρα Χριστάκη, απευθύνθηκε σε εταιρείες εμφιάλωσης νερού και αναψυκτικών, βρέθηκε μπροστά στη σκληρή πραγματικότητα. «Τέτοια προσφορά δεν υφίσταται», της απάντησαν. Απόγνωση. Τόσα καπάκια και άλλα τόσα που συνέχιζαν να καταφθάνουν στα γραφεία του Συλλόγου ήταν μάταιος κόπος. Σ' αυτές όμως τις περιπτώσεις το «...σύμπαν είχε ήδη συνωμοτήσει για να πετύχει. Μια εταιρεία ανακύκλωσης - ειδών εμφιάλωσης με έδρα την Κεντρική

Μακεδονία, με περίσσευμα κοινωνικής ευθύνης, δέχθηκε να κάνει το ψέμα... αλήθεια! Με την προϋπόθεση ότι δεν θα γνωστοποιηθεί η εταιρική της ταυτότητα, παραλαμβάνει τις ποσότητες του Συλλόγου με αντάλλαγμα την οικονομική συνδρομή της στην εξασφάλιση των αναπηρικών καροτσιών.

Έτσι, η προσπάθεια συνεχίστηκε, και δεκάδες φορείς από όλη την Ελλάδα, που πληροφορήθηκαν την προσπάθεια μέσω Facebook, blogs και δημοσιευμάτων, άρχισαν να στέλνουν μικρά και μεγάλα δέματα με καπάκια, με το ΚΤΕΛ, με κούριερ, με το ταχυδρομείο. Για να αγοραστεί ένα συνηθισμένο αναπηρικό καροτσάκι απαιτούνται καπάκια βάρους πλέον του ενός τόνου, ανέφερε η κ. Χριστάκη, και φυσικά η ποσότητα αυξάνεται όταν πρόκειται για ηλεκτροκίνητο. Για ένα μόνο κιλό χρειάζονται 540 καπάκια. «Έχουν έρθει από το Πολεμικό Ναυτικό, από μονάδες του Ελληνικού Στρατού, από σχολεία, από εργαζόμενους του ΟΤΕ, από εργαζόμενους ιδιωτικών εταιρειών, απ' όπου μπορείτε να φανταστείτε» λέει.

Ο Σύλλογος με τη συγκέντρωση πλαστικών καπακιών προμηθεύτηκε έως

τώρα έξι αναπηρικά καροτσάκια. Τα τρία διατέθηκαν στην Εθελοντική Ομάδα του νοσοκομείου «Παπαγεωργίου» της Θεσσαλονίκης για τις ανάγκες νεφροπαθών. Ένα στάλθηκε στο Βέλο Κορινθίας σε παιδάκι.

Τα άλλα δύο διατέθηκαν σε μέλη του Συλλόγου στα Γιαννιτσά (ένα εκ των οποίων ηλεκτροκίνητο), ενώ σύντομα θα προμηθευτεί ακόμη δύο που προορίζονται για άτομα στη Φθιώτιδα. Καθημερινά στα γραφεία της οδού Κολοκοτρώνη 10 των Γιαννιτσών καταφθάνουν δέματα με πλαστικά καπάκια. «Είναι τεράστια η ανταπόκριση του κόσμου, ενώ 2-3 εταιρείες δήλωσαν την πρόθεση να στηρίξουν τον Σύλλογο, χωρίς αντάλλαγμα τα πλαστικά καπάκια», επισημαίνει η κ. Χριστάκη.

Για κάθε έναν τόνο καπάκια η εταιρία ανακύκλωσης από τη Θεσσαλονίκη με την οποία συνεργάζεται μας αποζημιώνει με ποσό της τάξης των 180 ευρώ»

Το όλο νόημα της συγκέντρωσης των καπακιών βρίσκεται στο γεγονός ότι τα καπάκια από τα μπουκαλάκια νερών, χυμών, αναψυκτικών ή ακόμη και γάλακτος, είναι μικρά σε όγκο και μπορούν να συγκεντρωθούν σχετικά πολύ εύκολα, σε σχέση με τις ίδιες τις συσκευασίες που σε σχέση με το βάρος σε πλαστικό που διαθέτουν, είναι αρκετά ογκώδεις και συνίσταται να πετιούνται στην ανακύκλωση. Επιπλέον, το πλαστικό από τα οποία είναι κατασκευασμένα τα καπάκια είναι κατάλληλο για χρήση σε συσκευασίες τροφίμων και μπορεί να ανακυκλωθεί για τον ίδιο σκοπό, χωρίς να ανακατευτεί με άλλη πλαστικά όπως συμβαίνει όταν το πετάζει κανείς σε έναν κάδο ανακύκλωσης.

3.10 Δωρεά μαλλιών

Έναν πολύ πρωτότυπο τρόπο βρήκαν μαθήτριες από την Έδεσσα για να βοηθήσουν ανθρώπους που χάνουν τα μαλλιά τους από της χημειοθεραπείες.

Οι μαθήτριες κουρευτήκαν και πρόσφεραν τα μαλλιά τους για την δημιουργία περούκων. Σημειώνεται ότι οι περούκες από φυσικές τρίχες είναι πολύ καλύτερες ποιοτικά από τις περούκες με τεχνητές τρίχες αλλά και πολύ πιο ακριβές.

Ο σύλλογος καρκινοπαθών Έδεσσας ευχαρίστησε εγκάρδια της μαθήτριες αν και σε τέτοιες περιπτώσεις τα λόγια είναι φτωχα για να περιγράψουν τα συναισθήματα.

3.11 ΑΡΧΕΛΩΝ – Σύλλογος προστασίας Θαλάσσιας Χελώνας

Ο Σύλλογος για την Προστασία της Θαλάσσιας Χελώνας ΑΡΧΕΛΩΝ, ιδρύθηκε το 1983 και είναι μη-κερδοσκοπικό σωματείο με αντικείμενο τη μελέτη και προστασία των θαλάσσιων χελωνών και των βιοτόπων τους, τη διαχείριση των παράκτιων οικοσυστημάτων στις σημαντικότερες παραλίες ωτοκίας της Καρέττα στη χώρα μας, την περίθαλψη τραυματισμένων και άρρωστων χελωνών καθώς και την ενημέρωση και ευαισθητοποίηση του κοινού.

Είναι Εταίρος του Μεσογειακού Προγράμματος Δράσης του Προγράμματος για το Περιβάλλον των Ηνωμένων Εθνών (UNEP/MAP), μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Διατήρηση των Ακτών. Μέλη του συμμετέχουν στη Διεθνή Ένωση Εμπειρογνομόνων για τις Θαλάσσιες Χελώνες καθώς και σε Μεσογειακά και διεθνή συνέδρια για τη διαμόρφωση στρατηγικής για την προστασία των θαλάσσιων χελωνών. Επιπλέον, στη Ζάκυνθο, ο Σύλλογος που συνετέλεσε στη δημιουργία του Εθνικού Θαλάσσιου Πάρκου, συμμετέχει στη λειτουργία του πρώτου

Φορέα Διαχείρισης προστατευόμενης περιοχής στην Ελλάδα.

Οι δραστηριότητες του Συλλόγου ΑΡΧΕΛΩΝ περιλαμβάνουν καταγραφή της αναπαραγωγικής δραστηριότητας και προστασία των φωλιών της Καρέττα στις σημαντικότερες περιοχές ωοτοκίας της (Ζάκυνθο, Πελοπόννησο και Κρήτη), εκπόνηση διαχειριστικών σχεδίων για τις περιοχές και δράσεις Περιβαλλοντικής Αγωγής. Όλα τα προγράμματα διεξάγονται με τη συνεργασία των αρμόδιων Υπουργείων, της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αλιευτικών συλλόγων, κατοίκων της περιοχής και άλλων περιβαλλοντικών οργανώσεων ενώ εκπονεί και προγράμματα εθνικής ή κοινοτικής συγχρηματοδότησης.

Συγκεκριμένα:

Παρακολουθούνται κάθε χρόνο συστηματικά 75 χιλιόμετρα παραλιών και προστατεύονται περισσότερες από 2.500 φωλιές και μαρκάρονται περίπου 300 χελώνες.

Περιθάλπονται στο Κέντρο Διάσωσης στη Γλυφάδα Αττικής, περίπου 50

θαλάσσιες χελώνες ετησίως, οι οποίες μετά την αποθεραπεία τους απελευθερώνονται στο φυσικό τους περιβάλλον.

Λειτουργεί το Εθνικό Δίκτυο Διάσωσης και πραγματοποιούνται συνεργασίες με αλιείς και λιμεναρχεία για τη μείωση της θνησιμότητας των θαλάσσιων χελωνών.

Πραγματοποιούνται δράσεις για την προστασία και διαχείριση παράκτιων οικοσυστημάτων, όπως αποκαταστάσεις αμμόλοφων, καθώς και για την παρακολούθηση των μετακινήσεων των χελωνών μέσω δορυφορικών πομπών.

Λειτουργούν τρεις Περιβαλλοντικοί Σταθμοί και δέκα εποχικοί Σταθμοί Ενημέρωσης στη Ζάκυνθο, Πελοπόννησο και Κρήτη. Επιπλέον, λειτουργούν δύο Σταθμοί Α' Βοηθειών στην περιοχή του Ρεθύμνου και του Αμβρακικού Κόλπου.

Ενημερώνονται κάθε χρόνο περισσότεροι από 15.000 μαθητές μέσω των προγραμμάτων Περιβαλλοντικής Αγωγής που διεξάγει ο Σύλλογος και 200.000 έλληνες και αλλοδαποί επισκέπτες.

Εκπαιδεύονται και συμμετέχουν στα προγράμματα του Συλλόγου 500 εθελοντές ετησίως.

Λειτουργεί το Κέντρο Εκπαίδευσης Εθελοντών για το περιβάλλον με σεμινάρια και παρουσιάσεις.

4 Δράσεις

4.1 Συγκέντρωση καπακιών

Συνεχίσαμε το σχολικό έτος 2014 – 2015 την πολύ καλή προσπάθεια συγκέντρωσης καπακιών που είχε ξεκινήσει το σχολείο μας την προηγούμενη σχολική χρονιά.

4.2 Συγκέντρωση τροφίμων – Χριστούγεννα

Λίγες μέρες πριν τις γιορτές των Χριστουγέννων οργανώσαμε προσπάθεια συγκέντρωσης τροφίμων τα οποία διατέθηκαν σε άπορες οικογένειες.

4.3 Συγκέντρωση τροφίμων – Πάσχα

Λίγες μέρες πριν τη γιορτή του Πάσχα οργανώσαμε προσπάθεια συγκέντρωσης τροφίμων τα οποία προσφέραμε στον ιερό Ναό Ευαγγελίστριας Ηγουμενίτσας προκειμένου να διατεθούν σε άπορες οικογένειες.

4.4 Επίσκεψη στο σύλλογο – Φλόγα

Πραγματοποιήσαμε επίσκεψη στο εκθετήριο του συλλόγου Φλόγα προκειμένου να στηρίξουμε την προσπάθειά τους και να γνωρίσουμε τις δραστηριότητες του συλλόγου.

4.5 Διδακτική επίσκεψη στα Ιωάννινα

Πραγματοποιήσαμε εκπαιδευτική εκδρομή στα Ιωάννινα για να επισκεφθούμε ευεργετήματα της πόλης, όπως το Καπλάνειο σχολείο, τη Ζωσιμαία βιβλιοθήκη, Ζωσιμαία σχολή και το εθνικό στάδιο των Ζωσιμάδων.

4.6 Επίσκεψη στο σπίτι της Ρένας

Πραγματοποιήσαμε επίσκεψη στο λαογραφικό μουσείο Ηγουμενίτσας «Το σπίτι της Ρένας» το οποίο δημιουργήθηκε με πρωτοβουλία και μεράκι απλών ανθρώπων.

4.7 Δημιουργία ερωτηματολογίου

Δημιουργήσαμε ηλεκτρονικό ερωτηματολόγιο το οποίο αναρτήθηκε στο διαδίκτυο και συμπληρώθηκε (online) από τους μαθητές του σχολείου

https://docs.google.com/forms/d/12LNPjPJcBy4MIDswojBl_I24bw4U4tNoz2n-a5qVxTM/viewform

5 Επίλογος

Ο εθελοντισμός είναι μια πράξη μέσα από την οποία οι άνθρωποι αποκτούν νέες δεξιότητες και βοηθούνται να είναι ενεργοί πολίτες στην κοινότητα τους. Ο εθελοντισμός δεν έχει πλαίσια και όρια, είναι ένα κοινωνικό φαινόμενο που μπορεί να πάρει διάφορες μορφές και διαστάσεις με βάσει τις αξίες, αρχές και την κοινωνικό -οικονομική και πολιτισμική πραγματικότητα της κοινωνίας.

Οι εθελοντές προέρχονται από οποιοδήποτε κοινωνικό-οικονομικό στρώμα της κοινωνίας. Αν λάβουμε υπόψη ότι ένας εθελοντής μπορεί να είναι οποιασδήποτε ηλικίας, οικονομικής κατάστασης, ακαδημαϊκού υπόβαθρου, τότε μπορούμε εύκολα να ισχυριστούμε ότι σχεδόν όλοι οι πολίτες μπορούν να είναι υποψήφιοι εθελοντές.

Εθελοντής είναι ο πολίτης εκείνος που προσφέρει ανιδιοτελώς τον ελεύθερο του χρόνο ή τη γνώση του για χρήσιμες δράσεις προς όφελος άλλων, χωρίς να περιμένει αντάλλαγμα. Με αυτή την έννοια ο εθελοντισμός ταυτίζεται με τη φιλανθρωπία, όπως χρησιμοποιήθηκε κατά την κλασική εποχή κυρίως για να αποδώσει μια καινούργια αρετή, την αγάπη για το συνάνθρωπο.

6 Παράρτημα

6.1 Εντυπώσεις μαθητών

Το σπίτι της Ρένας είναι σαν μουσείο συγκεκριμένα εμένα μου άρεσε διότι είχε πολλά και διάφορα πράγματα να δεις. Επίσης όλα τα πράγματα ήταν της Ρένας το σπίτι αυτό το έφτιαξε η μητέρα της γιατί την έχασε από καρκίνο και έτσι έφτιαξε και την φλόγα. Τώρα η φλόγα υπάρχει σε όλη την Ελλάδα από αυτή την κυρία.